

SAKKEUS-YHTEISÖN DIAKONIATYÖN TARVE

Johanna Sorri

Opinnäytetyö, kevät 2011

Diakonia-ammattikorkeakoulu,

Diak Länsi, Pori

Hoitotyön koulutusohjelma

Diakonisen hoitotyön

suuntautumisvaihtoehto

Sairaanhoitaja (AMK)+ diakonian

virkakelpoisuus

TIIVISTELMÄ

Sorri, Johanna. Sakkeus-yhteisön diakoniatyön tarve. Pori, kevät 2011, 44s., 1 liite. Diakonia-ammattikorkeakoulu, Diak Länsi, Pori. Hoitotyön koulutusohjelma, sairaanhoitaja (AMK) + diakonian virkakelpoisuus.

Tässä opinnäytetyössä tutkittiin, millainen on Porissa kokoontuvan Suomen Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisön, Sakkeus-yhteisön diakoniatyön tarve. Tutkimuksessa selvitettiin myös, millainen on Sakkeus-yhteisössä käyvien seurakuntalaisten kiinnostus vapaaehtoiseen diakoniatyöhön.

Opinnäytetyössä käytettiin kvantitatiivista tutkimusotetta, jonka mukainen kysely toteutettiin jumalanpalveluksen jälkeen järjestettävässä kirkkokahvitilaisuudessa syyskuussa 2008. Kyselylomakkeet jaettiin pöytiin valmiiksi, ja vastaajat palauttivat ne pahvilaatikkoon. Lomakkeita palautettiin 57 ja vastausprosentiksi muodostui 40,7. Tutkimuksessa käytettiin strukturoitua kyselylomaketta ja vastaukset analysoitiin tilasto-ohjelmalla.

Tutkimustuloksista ilmenee, että jumalanpalvelusyhteisössä on tarvetta diakoniatyön palveluille. Hengellinen elämä, jumalasuhde ja sielunhoitoon liittyvät asiat olivat yleisin syy saada apua. Auttaja haluttiin tavata sekä henkilökohtaisesti että ryhmässä.

Mikäli Sakkeus-yhteisössä alettaisiin toteuttaa järjestettyä diakoniatyötä vapaaehtoisten tekemänä, enin osa kiinnostuneista haluaisi olla mukana käsityö-, leivonta- ja myyjäistoiminnassa, lähetystyön hyväksi tehtävässä työssä sekä järjestämässä ulkoilu- ja retkipäiviä.

Asiasanat: diakoniatyön tarve, Suomen Luther-säätiö, Sakkeus-jumalanpalvelusyhteisö, vapaaehtoistyö, kvantitatiivinen tutkimus

ABSTRACT

Sorri, Johanna. The demand of diaconal work in the Zacchaeus congregation. 44p., 1 appendice. Language: Finnish. Pori, Spring 2011. Diaconia University of Applied Sciences. Degree Programme in Nursing. Option in Diaconal Nursing. Degree: Nurse and Deaconess.

The purpose of this thesis was to study what kind of demand does the Zacchaeus congregation has for diaconal work. The Zacchaeus congregation is part of the Lutheran Foundation Finland. In this thesis the student researched also how the diaconal voluntary work should be started.

The study was quantitative. The student made the survey in the church in September 2008. Research material was collected by structured questionnaires. The questionnaires were set on the coffee table and after filling those were returned in a box. The response rate was 40,7 %. The results were analyzed by statistic program.

The results shows that there is need for diaconal work in Zacchaeus congregation. The most common reason for help were the spiritual life, the relationship to God and pastoral care. Answerer wanted to meet the diaconal worker both private and in group.

If they start voluntary diaconal work in the Zacchaeus congregation the most of interested people would like to take part in sales activity, make handcrafts and baking goods. Other interesting form of activities were acts for mission and organizing outdoor activities and trips.

Keywords: demand of diaconal work, the Lutheran Foundation Finland, the Zacchaeus congregation, voluntary work, quantitative research

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO.....	9
2	TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT.....	11
2.1	Diakonia	11
2.2	Suomen Luther-säätiö.....	17
2.3	Diakoniatyön tarve aiempien tutkimusten valossa.....	19
2.4	Vapaaehtoistoiminta.....	23
3	TUTKIMUKSEN TAVOITTEET JA TUTKIMUSONGELMAT	27
4	TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN.....	29
4.1	Tutkimuskohde ja tutkimusmenetelmän valinta.....	29
4.2	Kyselylomakkeen laadinta.....	29
4.3	Tutkimusaineiston keruu ja analysointi.....	31
5	TUTKIMUSTULOKSET.....	35
5.1	Taustatiedot.....	35
5.2	Osallistumisaktiivisuus Sakkeus-yhteisön jumalanpalveluksiin.....	37
5.3	Diakoniapalvelujen käyttäminen	39
5.4	Toimiminen vapaaehtoisena diakoniatyössä.....	43
6	TUTKIMUKSEN TARKASTELU JA JOHTOPÄÄTÖKSET.....	51
7	TUTKIMUKSEN EETTISYYS JA LUOTETTAVUUS.....	59
8	POHDINTA.....	63
	LÄHTEET.....	67

1 JOHDANTO

Porissa kokoontuu viikoittain Suomen Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisö, Sakkeus-yhteisö. Ehtoollisjumalanpalvelus kokoaa sunnuntaisin ihmisiä yhteen ympäri Satakuntaa. Messu tarjoaa ehtoollisen ja Jumalan hoitavan Sanan lisäksi myös paikan tavata ystäviä, vaihtaa kuulumisia, rukoilla toinen toisensa puolesta, kantaa siis toistensa kuormia. Jumalanpalvelusyhteisö kokoaa seurakunnan koolle, ja ihmisille luodaan mahdollisuus seurakuntayhteyteen, yhteen elävän uskon kulmakiveen.

Suomen taloudellisen kehityksen parannuttua 1990-luvun lamavuosista diakoniatyön tarve ei ole vähentynyt mihinkään, ennemminkin lisääntynyt (Yeung 2007, 9). Suomen evankelis-luterilaisen kirkon diakoniatyöntekijöille tehdyssä tutkimuksessa tulosten mukaan diakonian perusajatuksen, ”auttaa niitä, joiden hätä on suurin”, ei enää voida vastata samalla tavalla kuin ennen. Tämän päivän haasteena on löytää ne, jotka oikeasti apua tarvitsevat. (Yeung 2007, 12–13.)

Diakoniatyön tarve muuttuu yhteiskunnan muutosten kanssa. Diakoniatyöntekijöiden on pysyttävä ajassa mukana ja vastattava uusiin haasteisiin. Tämä edellyttää usein tarpeen kartoitusta. Tämän tutkimuksen tarkoituksena oli selvittää Sakkeus-yhteisössä käyvien seurakuntalaisten diakoniatyön tarvetta. Tutkimuksella haettiin myös vastausta siihen, millainen on seurakuntalaisten kiinnostus vapaaehtoiseen diakoniatyöhön. Ennen uuden työmuodon aloittamista on hyvä selvittää, onko sille tarvetta ja millaista työn tulisi olla, jotta se kohtaisi ihmisten odotukset. Tarpeen kartoittaminen tutkimuksen avulla vahvistaa myös ammatillista osaamistani tulevana diakoniatyöntekijänä. Tutkimustuloksia voidaan hyödyntää seurakunnissa ja Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisöissä diakoniatyötä ideoitaessa.

2 TEOREETTISET LÄHTÖKOHDAT

2.1 Diakonia

Sosiaaliseen huolenpitoon löytyy viitteitä jo Vanhan testamentin ajoilta. Itämaissa kulttuurissa köyhien, leskien, orpojen ja muiden heikko-osaisten huolehtiminen on kuulunut koko suurperheelle, yhteisölle. Vanha testamentti opettaa, että Jumalan tahdon mukaan eläminen tulisi näkyä hyvissä teoissa. Myöhemmin Jeesus opetti Uuden testamentin mukaan, että hyvä teko vähäistä veljeä kohtaan on teko Kristukselle. (Matt.25:31–46; Räisänen 2007, 39–41.)

Diakonia on työtä, joka pyrkii toteuttamaan kultaisen säännön ja rakkauden kaksoiskäskyn käytännössä, rakastamaan Jumalaa yli kaiken ja lähimmäistä kuin itseään. Diakonia on pyyteetöntä, kokonaisvaltaista ihmisen auttamista, jossa hengelliset, henkiset, ruumiilliset ja sosiaaliset tarpeet tulevat huomioiduiksi. Julkisista sosiaali- ja terveyspalveluista diakonian erottaa nimenmaan sielunhoito. Siinä ihmistä pyritään auttamaan kristillisen perinteen pohjalta hengellisesti. Myöskään muiden uskontojen laupeudentöihin diakonia ei ole rinnastettavissa. Muslimin hyvillä töillä lähimmäistä kohtaan on taustalla itsekäs motiivi, päästä kunniallisesti paratiisiin. (Pompey 1999, 117; Veikkola 2002, 118–120.)

Luther pohtii runsaasti kysymyksiä uskon ja hyvien tekojen sekä rakkauden suhteesta. Hänen mukaansa Jumala luo rakkautensa kohteen, eikä halua hyötyä siitä. Tässä Jumala osoittaa, ettei hänen rakkautensa synny kohteen arvosta. Luther korostaakin, että Jumala rakastaa syntisiä, pahoja, heikkoja ja tyhmiä luodakseen heistä hyviä, vanhurskaita, viisaita ja vahvoja. Lutherin mukaan kristillinen rakkaus tai diakonia eivät ole ainoastaan tärkeä osa kristillistä moraalialia tai elämää, vaan kuuluvat uskon ytimeen. Hän opettaa, että Jumalan uh-

rauksen takia kristityssä syntyy rakkaus syntisiä, pahoja, heikkoja ja tyhmiä kohtaan ja kristitty alkaa toimimaan kuten Kristuskin toimi. Näin diakonia, kristilliseen uskoon pohjautuva lähimmäisenrakkaus on jatkoa Kristuksen tekemälle työlle. (Kopperi 2007, 147–151.)

Diakonialla on useita erilaisia ulottuvuuksia. Diakoniatyö jaetaan perinteisesti viiteen perusfunktioon: karitatiiviseen, sosiaaliseen, pastoraaliseen, katekeettiseen ja liturgiseen diakoniaan. Karitatiivisuuteen on jo diakonian alkuaajoista liittynyt lähimmäisen yksilöllinen ja pyyteetön auttaminen. Tämä edustaa parhaimmillaan perinteistä kristillistä palvelutoimintaa. Sairaiden hoitaminen, sosiaalisessa ahdingossa olevien auttaminen, vangituista huolehtiminen, päihteitä käyttävien auttaminen sekä aineellinen avustaminen ovat esimerkkejä diakonian piirissä tehtävästä auttamistyöstä. Hädässä olevan auttamistyön lisäksi diakoniatyö haluaa puuttua hädän aiheuttajaan, näin voidaankin puhua yhteiskunnalliseen toimintaan liittyvästä sosiaalisesta diakoniasta. (Veikkola 2002, 115–116.)

Diakoniatyön erityispiirre on sielunhoito, pastoraalisuus. Aineellisen auttamisen lisäksi hädässä oleva pyritään ohjaamaan Jumalan yhteyteen rukouksen, laulun, Raamatun lukemisen ja ripin avulla. Sielunhoidon määrittely jakaantuu kahden käsitykseen. Suppeampi, ns. hengellinen sielunhoitokäsitys, määrittää sielunhoidon hengellisiin kysymyksiin ja jumalasuhteeseen liittyvänä keskustelun kautta tapahtuvana apuna. Laajempi, ns. intentionaalinen sielunhoitokäsitys ei rajaa sielunhoidon käsitettä ainoastaan hengelliseen apuun, vaan se käsittää sielunhoidon kokonaisvaltaisena apuna, jossa keskustelu ja aineellinen apu nivoutuvat yhteen. Intentionaalisessa käsityksessä jokin aineellinen apu voi olla merkitykseltään asiakkaalle sielunhoidollinen. Sielunhoito tapahtuu aina uskonnollisista lähtökohdista käsin. Ainakin auttajan taustalla ovat uskontoon ja uskoon liittyvät arvot ja tiedot hengellisistä kysymyksistä. (Hakala 2002, 237–238; Kettunen 2001, 195; Veikkola 2002, 117.)

Hakala (2002) nostaa esiin myös kolmannen sielunhoitoulottuvuuden. Terauttinen sielunhoito pyrkii löytämään ihmisestä uusia näkökulmia avuksi elämäntilanteeseen. Lisäksi terauttinen sielunhoito pyrkii johdattamaan ihmistä syvempään tietoisuuteen omista ongelmista ja ristiriidoista, joita elämässä on. (Hakala 2002, 240.)

Painopiste taloudellisen auttamisen ja sielunhoidon välillä on vaihdellut eri aikakausina. Kettusen tutkimuksen (2001) mukaan diakoniatyöntekijät näkivät sielunhoidon ja aineellisen avustamisen vaihtoehtoisina, joskus jopa vastakkaisina työmuotoina. Työntekijästä riippuen haluttiin korostaa toista auttamismuotoa enemmän. Yhteisenä asiana työntekijät kuitenkin nostivat esiin sen näkökulman, että aineellinen apu on usein avun tarvitsijalle juuri se ”matala kynnys”, jonka kautta apua ylipäättään uskalletaan lähteä hakemaan. (Kettunen 2001, 200–201.)

Diakoniakasvatusta, katekeettista funktiota, pyritään vahvistamaan aina lasten kerhoista rippikouluun sekä aikuisten ja erilaisten ryhmien retkiin ja leireihin. Diakoniatyö pyrkii olemaan kaikenikäisten ulottuvissa, riippumatta ihmisen taloudellisesta varallisuudesta. Perhediakonia kulkee lapsiperheiden arjen tukena jokapäiväisessä elämässä, mutta osallistuu myös kriisitilanteissa perheen auttamiseen. Tällaisia kriisitilanteita ovat esimerkiksi läheisen kuolema, jokin onnettomuus tai äkillinen sairaus. Myös lastensuojelutyö kuuluu perhediakonian piiriin. Perhekerhot alle kouluikäisille lapsille ja heidän vanhemmilleen tarjoavat tukea lapsen kristilliseen kasvatukseen. (Jääskeläinen 2002, 194–196; Mattila 2003, 25; Veikkola 2002, 117.)

Tänä päivänä seurakuntadiakonian merkittävimpiä muita työaloja perhediakonian lisäksi ovat mielenterveysasiakkaiden parissa tehtävä diakoniatyö, vanhustyö, kehitysvammatyö, näkövammaistyö, kuurojen ja huonokuuloisten parissa tehtävä työ, muiden vammaisryhmien parissa tehtävä työ, vankilatyö, päihdetyö, maahanmuuttajatyö, sairaalasielunhoito, asunnottomien auttaminen,

naistyö, taloudellinen avustustoiminta, sekä Kirkon palveleva puhelin -toiminta ja vuosittainen Yhteisvastuukeräys. Verkostoituminen on avainasemassa diakoniatyössä. Yhteistyötahoja ovat esimerkiksi kunnan sosiaalityöntekijät, poliisi, lastensuojelu, kotipalvelu ja kotisairaanhoido sekä kunnan päihde- ja mielenterveystyöntekijät. (Jääskeläinen 2002, 192–232.)

Diakoniakasvatuksen piiriin kuuluu lähetyskasvatus. Paikallisen diakonian lisäksi apua annetaan myös muihin maihin, ehkä näkyvimmin jokavuotisen Yhteisvastuu-keräyksen kautta. (Veikkola 2002, 117; Askola 2002, 167.)

”Pöytäpalvelus”, liturginen funktio liittyy diakoniaan jo alkuseurakunnan ajoilta. Silloin diakonit avustivat ehtoollisen jakamisessa ja auttoivat heikkoja ja sairaita ehtoolliselle. He siis toimivat pöytäpalvelijoina. Tärkeää on, että diakoniatyöhön osallistuvat ammentavat voimaa Jumalan sanasta, jotta jaksaisivat auttaa muita. Yhtä tärkeää on myös se, että osallistuessaan jumalanpalveluksen toteutukseen, diakoniatyössä olevat tuovat julkisuuteen ja samalla esirukouksiin seurakunnassa ilmeneviä ongelmia ja arjen vaikeita kysymyksiä. (Veikkola 2002, 117–119.)

2.2 Suomen Luther-säätiö

Vuonna 1999 perustettu Suomen Luther-säätiö pyrkii levittämään evankeliumia, jotta mahdollisimman moni ihminen voisi kuulla sanoman Jeesuksesta pelastajana. Toiminta rakentuu evankelis-luterilaisen kirkon sisällä jumalanpalvelusyhteisöjen perustamiseen ja ylläpitämiseen. Luther-säätiön oppi perustuu Raamattuun ja luterilaisiin tunnustuskirjoihin. Säätiön perustuksen pohjalla ovat seitsemän kirkon tunnusmerkkiä, jotka Luther nosti esiin Raamatusta. Näitä tunnusmerkkejä ovat Jumalan sana, kaste, ehtoollinen, avainten valta, paimenvirka, julkinen jumalanpalvelus sekä pyhä risti. Apostolisessa jumalanpalveluksessa keskeisellä sijalla on saarna, Raamatun pohjalta puhtaasti julistettu sana. Messuun kuuluu erottamattomasti myös ehtoollinen, jota Jumalan perheväki yhdessä viettää. Helsingin Markus-yhteisön paimenen, Luther-säätiön dekaanin

Juhana Pohjolan (Lammi 2001) mukaan säätiö ei miellä itseään herätysliikkeeksi, vaan se pyrkii jatkamaan sitä jumalanpalvelustyötä, mitä esimerkiksi Suomen luterilainen evankeliumiyhdistys ja Suomen Raamattuopisto ovat aloittaneet. Säätiön toiminnassa vaikuttaa paljon aktiivisessa herätysliiketoiminnassa mukana olevia seurakuntalaisia. (Lammi 2001, 3; Pohjola 2008, 2; Suomen Luther-säätiö i.a.a.)

Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisöjä on syntynyt Suomeen 15. Ne ovat järjestäytyneet ja kutsuneet itselleen työntekijän, paimenen. Lisäksi jumalanpalvelustoimintaa on kahdeksalla paikkakunnalla, joissa ei vielä ole nimettyä yhteisöä. Luther-säätiön palveluksessa on tällä hetkellä 25 työntekijää. Säätiölle vihittiin keväällä 2010 oma piispa Matti Väisänen. Jumalanpalvelukset järjestetään useilla paikkakunnilla Adventtikirkolta vuokratuissa tiloissa, sillä evankelisluterilainen kirkko ei ole myöntänyt kokoontumistiloja Luther-säätiön toimintaan. Jumalanpalveluksiin järjestetään usein lapsille pyhäkoulu saarnan ajaksi sekä kirkkokahvit jumalanpalveluksen jälkeen. Sunnuntaisten jumalanpalvelusten lisäksi Luther-säätiöllä on paikkakuntakohtaisesti erilaisia raamattu- ja keskustelupiirejä, kirkkokahvien yhteydessä pidettäviä opetustuokioita, lähetyspiirejä sekä retkiä ja ulkoilupäiviä. Luther-säätiö julkaisee Pyhäkön lamppu -tiedotuslehteä sekä Aamutähti-opetusvihkosarjaa ja Hengen viisauks-kirjasarjaa. Kaikki julkaisut ovat maksuttomia. (Lammi 2001, 3; Suomen Luther-säätiö i.a.b; Suomen Luther-säätiö i.a.d)

Porissa järjestettiin ensimmäinen Luther-säätiön jumalanpalvelus syyskuussa 2001 yhteistyössä Porin Teljän seurakunnan kanssa. Jumalanpalvelukset pidettiin Väinölän kirkon tiloissa syksyyn 2006 saakka. Silloin seurakunta päätti lopettaa yhteistyön, ja säätiön jumalanpalveluksille löytyi uusi kokoontumispaikka Porin Adventtikirkon tiloista. Helluntaina 2007 pidettiin rekisteröimättömän yhdistyksen, Sakkeus-yhteisön perustamiskokous. Sakkeus-yhteisö kutsui paimenekseen rovasti Markku Sumialan. (Huhtinen, 2002, 8; Pohjola 2007, 3.)

2.3 Diakoniatyön tarve aiempien tutkimusten valossa

Vaikka Suomi tilastojen valossa näyttääkin hyvinvointivaltiolta, eivät kaikki kansalaiset ole selvinneet 1990-luvun lamasta hyvin. Diakoniatyön tarvetta tutkitessa tutkimusnäkökulma on ollut varsin usein diakoniatyöntekijän. Tutkimuskohteena on ollut diakoniatyöntekijän näkemys asiakkaan tarpeista ja elämäntilanteesta. Näin ollen todellinen huono-osaisuus jää tilastojen varjoon. (Kettunen 2001, 29–30.)

Ylösen (1993) pro gradu -tutkielman kohteena olivat Kuopion hiippakunnan 780 diakoniatyön asiakasta. Kyselytutkimuksen tarkoituksena oli selvittää, millaisia avun tarpeen syitä diakoniatyön asiakkailla oli ja miten diakoniatyöntekijät auttoivat näitä asiakkaitaan. Vastauksista ilmeni, että diakoniatyön asiakkaat olivat ikääntyneitä, lähes puolet eläkeiän ohittaneita. Naisia asiakkaista oli 71 %. Asiakkaat olivat monella tavalla huono-osaisia. Heillä oli taloudellisia vaikeuksia, sosiaalisia ongelmia, mielenterveysongelmia, perheongelmia sekä sairauksia tai vammautumisia. Ikääntyneimmillä yleisin ongelma oli yksinäisyys. Kyselyyn vastanneet diakoniatyöntekijät käyttivät monipuolisia auttamismenetelmiä, joista yleisimmät olivat sielunhoito ja muu keskusteluapu. Taloudellista apua asiakkaista sai yli viidennes.

livari ja Karjalainen (1999) tutkivat niitä muutoksia, mitä 1990-luvun lama aiheutti pääkaupunkiseudun diakoniatyön asiakaskuntaan. Tutkimuksen näkökulma oli diakoniatyöntekijöiden tekemä sosiaalityö, ja siinä pyrittiin hakemaan tietoa avuntarvitsijoiden perusturvan toimivuudesta ja tasosta. Tarkastelun kohteena oli myös diakoniatyön tarve ja tarjonta. Asiakaskunta jakaantui selkeästi kahteen ryhmään, avustusasiakkaisiin ja niihin, jotka tapasivat diakoniatyöntekijän muissa asioissa. Tulosten mukaan diakoniatyön avustusasiakkaat olivat enenevässä määrin työikäisiä ja ylivelkaantuneita. Muiden asiakkaiden kohdalla korostui tarve henkiseen ja hengelliseen auttamiseen.

Kettunen (2001) tutki viiden Helsingin hiippakunnan seurakunnan kaikki diakoniatyön asiakaskontaktit lokakuussa 1999. Tutkimustulokset osoittivat, että asiakkaista yli puolet oli keski-ikäisiä, alle 50-vuotiaita. Muutos on merkittävä, sillä vuonna 1990 lähes 2/3 asiakkaista oli eläkeikäisiä. Huomattavaa oli myös se, että yli puolella asiakkaista ei ollut ammatillista koulutusta ja runsaasti yli puolet oli tutkimushetkellä työttöminä. Yksinasuvia asiakkaita oli enemmän kuin perheellisiä. (Kettunen 2001, 188–213.)

Asiakkailla avun hakemisen yleisin syy olivat taloudelliset ongelmat (62 %). Diakoniatyöntekijöiden näkemys poikkesi asiakkaiden näkemyksestä, sillä työntekijöiden mielestä taloudelliset ongelmat olivat syynä 82 %:ssa asiakaskäynneistä. Muita syitä olivat terveyteen ja sairauteen liittyvät asiat sekä ihmissuhteisiin ja hengellisiin asioihin liittyvät ongelmat. Diakoniatyöntekijöiden ihanteena oli profiloitua sielunhoitajiksi. Sielunhoitokäsitys jakaantui tutkittujen osalta kahteen, hengelliseen ja intentionaaliseen käsitykseen. Näistä jälkimmäisessä työntekijä kokee, että myös aineellisella avulla voi olla sielunhoidollinen merkitys. (Kettunen 2001, 188–213.)

Diakonia-ammattikorkeakoulun Järvenpään yksiköstä diakoniatyön kehittäjäkoulutuksesta valmistunut Erja Perälä tutki opinnäytetyönään (2005) miten diakoniatyö vastaanotoillaan vastaa ihmisten tarpeisiin ja mikä se tarve itse asiassa on. Perälä suoritti tutkimuksensa teemahaastatteluna Turun ja Kaarinan seurakunnissa haastatellen kymmentä asiakasta. Tutkimustulokset osoittivat, että syyt avun hakemiseen jakaantuivat taloudellisiin ongelmiin (maksamattomat laskut) 40 %, rahan loppumiseen ja ruoan puutteeseen 30 %, henkisen tuen tarpeeseen ja neuvontaan 20 % ja muuhun materiaalliseen apuun (uuden kodin kalustaminen) 10 %. Kaikki asiakkaat kokivat, että heitä autettiin. Tarpeiden mukaan he saivat taloudellista apua, osto-oikeuksia kauppoihin, vaatteita, neuvontaa ja ohjausta. Moni koki lohdullisena sen, että nyt hänen asioistaan välitetään. Asiakkaan tapaamistilanteessa ei näkynyt juurikaan

hengellistä apua. Tutkija näkikin, että ostolaput ja laskujen maksut toimivat auttamisen välineinä.

2.4 Vapaaehtoistoiminta

Sakkeus-yhteisön toiminta Porissa perustuu laajaan vapaaehtoistoimintaan. Palkattua henkilöstöä on vain yhteisön paimen. Suntiot, kanttorit, lauluryhmäläiset, kahvinkeittäjät, siistijät ja pyhäkoulunopettajat ovat kaikki vapaaehtoisesti mukana rakentamassa jumalanpalvelusyhteisöä. (Suomen Luther-säätiö i.a.e.)

Vapaaehtoistoiminta määritellään toiminnaksi, jossa ihminen käyttää omaa työpanostaan. Toiminta suuntautuu ihmisestä itsestään poispäin ja tuottaa hyötyä, ”yhteistä hyvää” kohteelleen. Olennainen osa vapaaehtoistoiminnan määrittelyä on yhdessä toimiminen. (Harju 2003, 10–11.)

Ihmisen sisäinen halu ja motivaatio toimia jonkin asian hyväksi ovat perimmäiset syyt vapaaehtoistoiminnalle. Tarvitaan kiinnostusta ja halua tehdä hyviä tekoja. Jonkun syyt vapaaehtoistoimintaan löytyvät mahdollisuudesta saada uusia ystäviä tai mahdollisuudesta oppia jotain uutta. Myös vaihtelu varsinaiseen työhön verrattuna ja uusien kokemusten saaminen motivoivat vapaaehtoistoimintaan. Ihmiselle on tärkeää saada itse rajattua työpanos, jonka on valmis antamaan vapaaehtoistoiminnalle. Kun velvoitteita alkaa olla liikaa, ei ehdi, ei jaksa eikä halua, ihminen väsähtää ja into toimintaan lopahtaa. Onkin tärkeää, että jokainen saa olla toiminnassa mukana sillä tietotaidolla mitä hän sillä hetkellä omaa. Jokainen toiminnassa mukana oleva on arvokas ja tärkeä. Into vapaaehtoistyön tekemiseen säilyy yllä, kun työ on mielekästä, palkitsevaa ja tavoitteellista. Se ei saa olla pelkkiä velvoitteita, vaan toiminnasta pitäisi saada nauttia. (Harju 2003, 39–42.)

3 TUTKIMUKSEN TAVOITTEET JA TUTKIMUSONGELMAT

Tutkimuksen tavoitteena oli selvittää Sakkeus-yhteisön jumalanpalveluksissa käyvien seurakuntalaisten diakoniatyön tarve. Kyselyn avulla oli tarkoitus saada selville ne diakonian piiriin kuuluvat työmuodot, joille ihmisillä on tarvetta. Tärkeää oli myös selvittää, miten diakoniatyötä tulisi käynnistää Sakkeus-yhteisössä sekä millaista kiinnostusta seurakuntalaisilla on vapaaehtoiseen diakoniatyöhön. Tutkimuksen tuloksia voidaan hyödyntää Sakkeus-yhteisön toiminnassa Porissa ja niitä voidaan soveltaa jokaiseen seurakuntaan ja Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisöön.

1. Millainen on Sakkeus-yhteisön diakoniatyön tarve?

2. Millainen on Sakkeus-yhteisössä käyvien seurakuntalaisten kiinnostus vapaaehtoiseen diakoniatyöhön?

4 TUTKIMUKSEN TOTEUTTAMINEN

4.1 Tutkimuskohde ja tutkimusmenetelmän valinta

Sakkeus-yhteisön jumalanpalveluksissa käy viikoittain keskimäärin 140 ihmistä. Ikäjakama on laaja, vastasyntyneestä vanhuksiin. Arvion mukaan messuissa käy ihmisiä kaikista Porin evankelis-luterilaisen seurakuntayhtymän seurakunnista sekä lähimmistä naapurikunnista. Suuret kirkolliset juhlapyhät kokoavat enemmän ihmisiä, kun taas pienemmät ns. arkipyhät eivät saa välttämättä yhtä paljon ihmisiä liikkeelle.

Kokonaistutkimuksessa tutkitaan jokainen perusjoukon otantayksikkö. Tällainen tutkimus on järkevää tehdä, jos perusjoukko on pieni. Muutoin kokonaistutkimus voi olla hankala ja kallis. Kokonaistutkimus tulisi tehdä myös silloin, kun otoskooksi tulee yli puolet perusjoukon otantayksiköiden määrästä. (Holopainen & Pulkkinen 2003, 27–28.) Sakkeus-yhteisöä oli järkevää tutkia kokonaistutkimuksen näkökulmasta. Kvantitatiivinen kyselytutkimus mahdollisti sen, että kaikki seurakuntalaiset saivat tilaisuuden ilmaista oman tarpeensa ja kiinnostuksensa diakoniatyöhön. Muutaman henkilön haastattelututkimuksella ei olisi saatu kerättyä yksilöityä tietoa ja yleistäminen olisi ollut mahdotonta. Koska perusjoukko on varsin pieni, noin 100–140 henkilöä, se soveltui hyvin kokonaistutkimukseen.

4.2 Kyselylomakkeen laadinta

Tutkimuksen aineisto kerättiin survey-menetelmällä kyselylomakkeen (Liite 1) avulla. Se on laadittu käyttäen strukturoituja kysymyksiä, jotta saadaan mahdollisimman paljon standardoitua, mitattavissa ja analysoitavissa olevaa tietoa.

Tässä tutkimuksessa tutkija käytti informoitua kyselyä. Siinä tutkija jakaa henkilökohtaisesti kyselylomakkeet ja vastaajat palauttavat ne vastaamisen jälkeen sovittuun paikkaan. Ennen kyselyyn vastaamista tutkija kertoo tutkimuksen tarkoituksesta ja vastausmenetelmästä sekä vastaa esitettyihin kysymyksiin. (Hirsjärvi ym. 2007, 188, 191–192.)

Kysymykset laadittiin siten, että vastaaja valitsee kunkin kysymyksen kohdalla itseään parhaiten kuvaavan vaihtoehdon. Osa kysymyksistä on ns. monivalinta-kysymyksiä, joissa vastaaja voi valita useamman vaihtoehdon. Lomakkeen kaikki kysymykset ovat suljettuja kysymyksiä eli vastaaja ympyröi itseään kuvaavan vastausvaihtoehdon numeron. Osaan kysymyksistä liitettiin viimeiseksi vaihtoehdoksi ”muu, mikä”-vaihtoehto, jotta vastaaja voi lisätä sellaisen vaihtoehdon, jota tutkija ei ole osannut ottaa huomioon. Kysymykset laadittiin teoreettiseen viitekehykseen pohjautuen.

Tässä tutkimuksessa kyselylomakkeessa kysyttiin taustatietojen (kysymykset 1–6) lisäksi osallistumisaktiivisuudesta jumalanpalveluksiin (kysymykset 7–8), diakoniapalvelujen käyttämisestä (kysymykset 9–14) sekä toimimisesta vapaaehtoisessa diakoniatyössä (kysymykset 15–18). Kyselylomakkeen kansilehdellä kerrotaan lyhyesti, mitä diakoniatyöllä tässä tutkimuksessa tarkoitetaan, jotta vastaaja ymmärtäisi kysymysten sisällöt. Tämä osaltaan lisää tutkimuksen validiutta.

4.3 Tutkimusaineiston keruu ja analysointi

Tutkimuksen tekemiseen pyydettiin suullinen lupa pastori Markku Sumialalta. Tutkimuksen kannalta olisi ollut hyvä saada sijoitettua kyselyn teettäminen jonkin suuremman pyhän jumalanpalvelukseen, jolloin ihmisiä olisi enemmän mukana messussa. Tämä ei kuitenkaan toteutunut ja lopulta kysely teetettiin jumalanpalveluksessa syyskuussa 2008.

Kysely teetettiin kirkkokahvien yhteydessä messun jälkeen. Tutkija informoi seurakuntalaisia asiasta ennen jumalanpalveluksen alkua. Kyselylomakkeen kannessa selitettiin lyhyesti kyselyn tarkoitus ja ohjeistettiin lomakkeeseen vastaaminen, jotta vastaajat saatiin motivoitua rehellisiin vastauksiin. Sata kyselylomaketta ja kynät olivat jaettuina valmiiksi pöytiin. Tutkija oli koko tilaisuuden ajan paikalla vastaamassa mahdollisiin epäselvyyksiin kyselylomakkeen täytössä. Vastaajilla oli aikaa noin 30 minuuttia lomakkeen täyttämiseen. Lomakkeet (57 kappaletta) palautettiin vastaamisen jälkeen pahvilaatikkoon ja tutkija sai ne heti mukaansa.

Aluksi palautetut kaavakkeet tarkastettiin ja numeroitiin juoksevilla numerolla. Yhtään lomaketta ei tarvinnut hylätä puutteellisuuden vuoksi. Muutamissa lomakkeissa oli yksittäisiä puutteellisia vastauksia, mutta niiden ei todettu haittaavan tutkimusta kokonaisuuden kannalta. Aineiston analyysivaiheessa päätettiin jättää huomioimatta kysymykset 9–11, koska niillä ei todettu olevan vaikuttavuutta tutkimusongelmien kannalta. Kysymykset käsittelivät sitä, onko vastaaja käyttänyt oman kotiseurakuntansa diakoniatyön palveluja.

Aineisto syötettiin SPSS for Windows –tilastointiohjelmaan. Tutkimuksessa haettiin keskiarvoja ja prosenttiosuuksia ja tuloksia vertailtiin eri taustamuuttujiin nähden. Tutkimustulokset esitetään taulukoiden ja kaavioiden avulla.

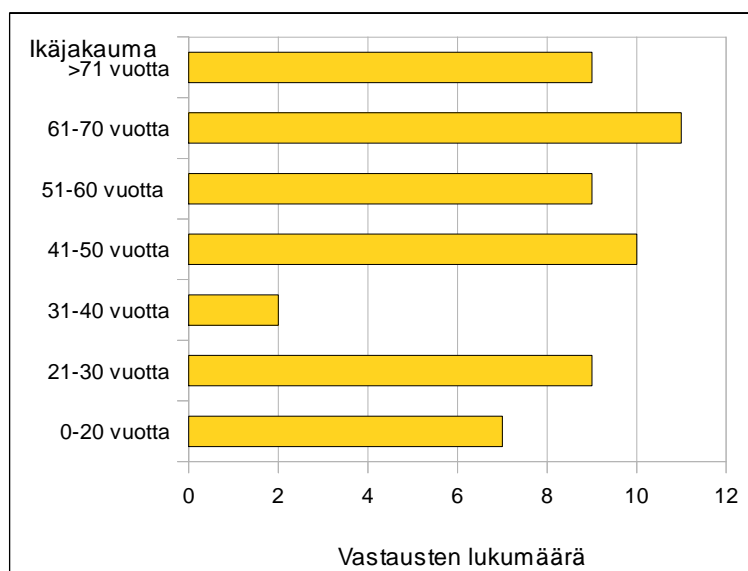
5 TUTKIMUSTULOKSET

Messussa mukana olleista noin 140:stä ihmisestä 80–90 osallistui kirkkokahvitilaisuuteen. Heistä 57 vastasi kyselyyn. Näin ollen vastausprosentti on 40,7 %.

5.1 Taustatiedot

Lomakkeessa kysyttiin aluksi taustamuuttujia. Näitä olivat sukupuoli, ikä, siviilisääty, elämäntilanne ja asumistilanne sekä alaikäisten lasten määrä perheessä. Vastaajista naisia oli 36 ja miehiä 21.

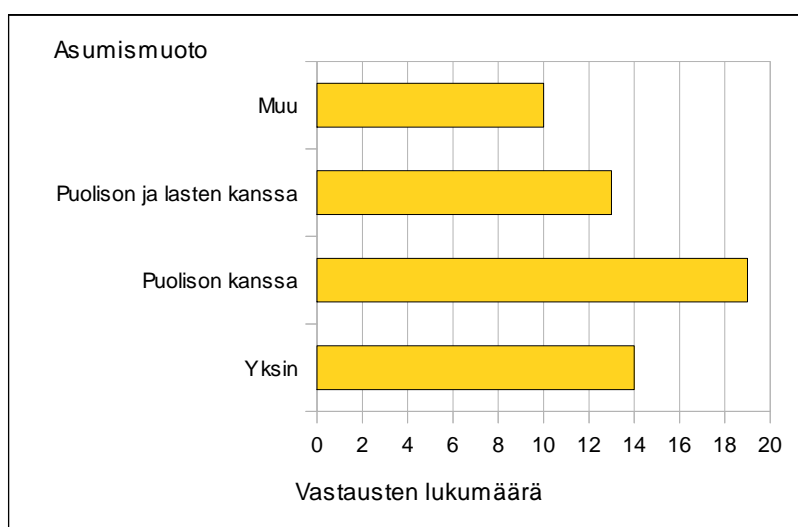
TAULUKKO 1. Kyselyyn vastanneiden ikäjakaumat

Siviilisäädyltään naimisissa ilmoitti olevansa 33 vastaajaa. Naimattomia oli 17 ja leskeksi jääneitä 7.

Vastaajista 14 ilmoitti elämäntilanteensa opiskelijaksi. 20 oli työssä käyviä ja 19 eläkkeellä. Yksi vastaajista ilmoitti olevansa työttömänä ja yksi kotiäitinä/-isänä. Muu-vaihtoehtoon (esim. osa-aikaeläke) valitsi kaksi vastaajaa. Asumistilannetta kuvaava taulukko on esitetty seuraavaksi. Vaihtoehdossa ”muu” oli vastattu asumismuodoksi esimerkiksi asuminen omien vanhempien kanssa.

TAULUKKO 2. Kyselyyn vastanneiden asumismuodot

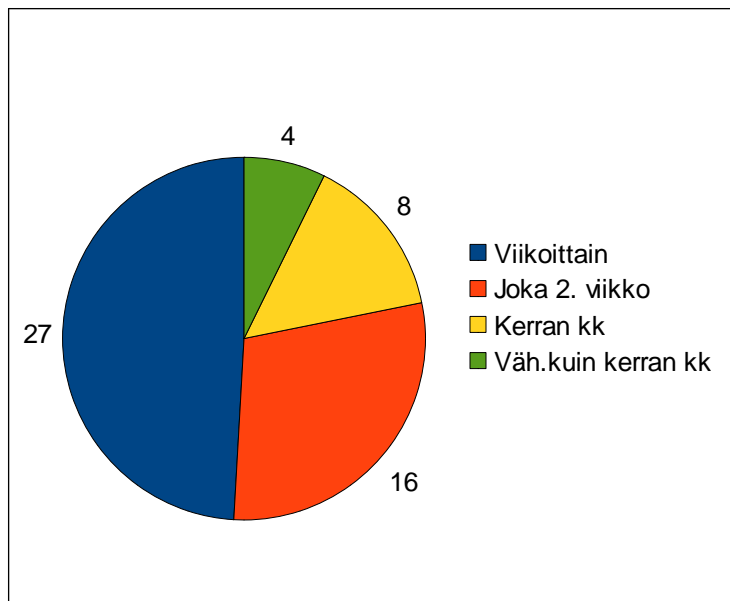

Lapsettomia ilmoitti olevansa 18 vastaajaa. 16 ilmoitti lastensa olevan jo yli 18-vuotiaita. Yksi- tai kaksilapsisia vastaajia oli 14 kaikista vastanneista, kolme-neljälapsisia ilmoitti olevansa yksi vastaaja ja kaksi ilmoitti lastensa lukumääräksi viisi tai enemmän.

5.2 Osallistumisaktiivisuus Sakkeus-yhteisön jumalanpalveluksiin

Kyselylomakkeen seuraavassa osiossa kysyttiin vastaajien osallistumisaktiivisuutta jumalanpalveluksiin. Lähes puolet vastaajista (27) ilmoitti käyneensä Sakkeus-yhteisön järjestämissä jumalanpalveluksissa 2–3 vuotta. 15 vastaajaa ilmoitti käyneensä yli kuuden vuoden ajan, kaksi 4–5 vuoden ajan ja uusimpia kävijöitä oli 11. He ilmoittivat käyneensä 0–1 vuotta jumalanpalveluksissa.

TAULUKKO 3. Vastaajien viikoittainen osallistumisaktiivisuus jumalanpalveluksiin

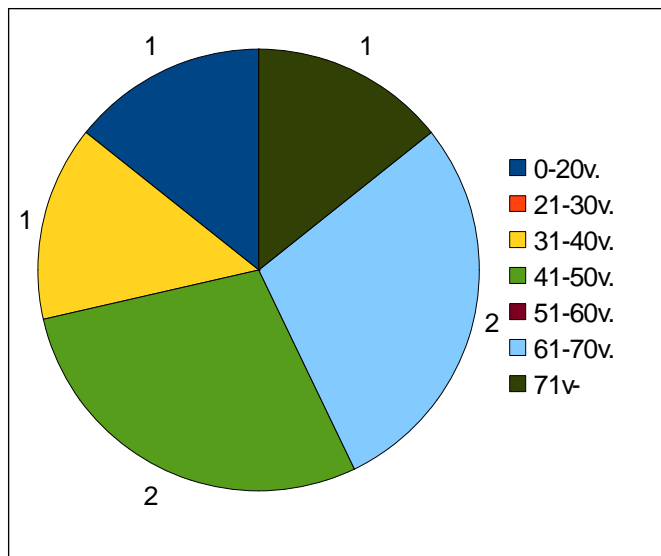

5.3 Diakoniapalvelujen käyttäminen

Seuraavassa osiossa haluttiin selvittää vastaajien kokemusta diakoniatyön palvelujen tarpeesta. 7 vastaajaa koki elämäntilanteensa sellaiseksi, että tarvitsi diakoniatyön tarjoamia palveluja. Heitä oli 4 naista ja 3 miestä. 48 vastaajaa ei kokenut tarvetta diakoniatyön palveluille. Yksi vastaus puuttui.

Diakoniatyön palveluja tarvitsevista neljä oli naimisissa, kaksi naimatonta ja yksi leski. He olivat eri elämäntilanteessa olevia: neljä ilmoitti olevansa työssä, kaksi eläkkeellä ja yksi opiskeli. Yksin asuvia, puolison kanssa tai puolison ja lasten kanssa asuvia heistä oli kaksi kutakin. Muuten asuvia (esim. omien vanhempien kanssa) oli yksi. Palveluja tarvitsevia oli useasta ikäryhmästä.

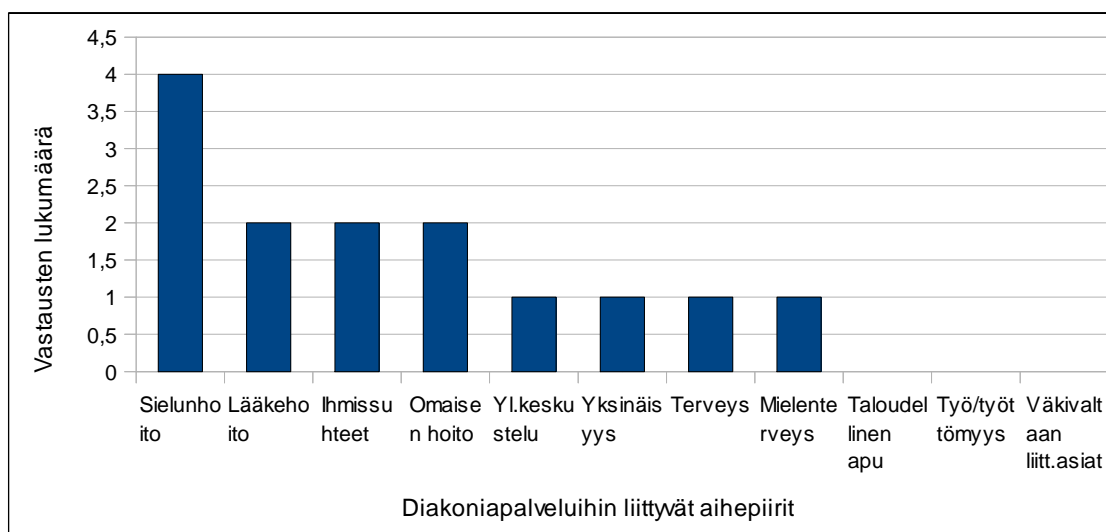
TAULUKKO 4. Diakoniatyön palveluja tarvitsevat ikäryhmittäin

Diakoniatyön palveluita tarvitsevista viisi ilmoitti käyvänsä jumalanpalveluksissa viikoittain. Kaksi vastasi käyvänsä noin kerran kuukaudessa. Puolet heistä, joilla oli tarvetta, haluaisi tavata diakoniaan liittyvissä asioissa auttajan henkilökohtaisesti ja puolet vastaajista halusi tavata auttajan esimerkiksi vertaistukiryhmässä.

Hengelliseen elämään, jumalasuhteeseen ja sielunhoidollisiin asioihin koettiin tarvetta eniten (4 vastaajaa). Muita aihealueita, joihin koettiin tarvetta, olivat terveyteen liittyvät asiat (1), lääkehoitoon liittyvät asiat (2), mielenterveyteen liittyvät asiat (1), yleinen keskusteluapu (1), yksinäisyyteen ja suruun liittyvät asiat (1), ihmissuhteet (2) sekä omaisen hoitoon liittyvät asiat (2). Taloudelliseen tai muuhun aineelliseen apuun ei tässä tutkimuksessa koettu tarvetta. Myös työttömyyteen tai väkivallan aiheuttamiin ongelmiin ei esiintynyt tarvetta.

TAULUKKO 5. Diakoniapalveluihin liittyvät aihepiirit, joihin koettiin tarvetta

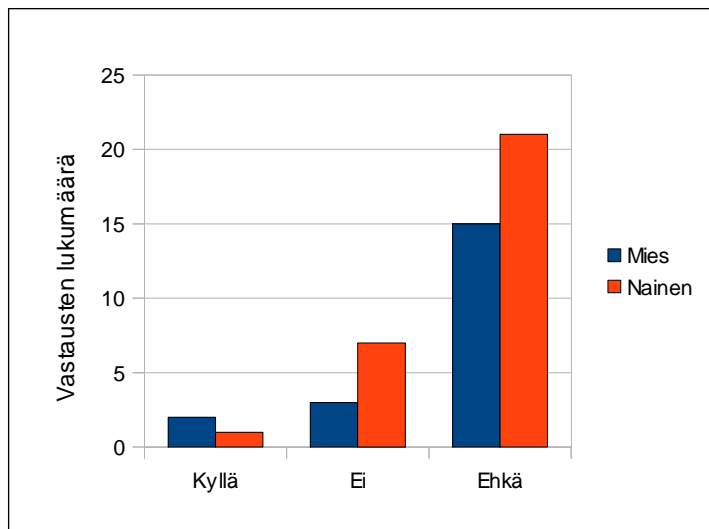

5.4 Toimiminen vapaaehtoisena diakoniatyössä

Lomakkeen viimeisessä osiossa kartoitettiin vastaajien mielenkiintoa vapaaehtoisdiakoniatyötä kohtaan. Vastaajista 8 ilmoitti olevansa mukana oman kotiseurakuntansa vapaaehtoisdiakoniatyössä. Heistä kaikki oli yli 41-vuotiaita. Mukanaoloa tarkennettiin kysymällä millä tavalla vastaaja on osallistunut diakoniatyöhön. Yksi vastaaja oli mukana luottamustehtävissä ja 3 myyjäistoiminnassa. Kaksi vastaajaa valitsi vaihtoehdon ”muu” (mm. Yhteisvastuu-keräykseen liittyvät asiat).

Vastaajille esitettiin kysymys, jos Sakkeus-yhteisössä aloitettaisiin diakoniatyötä vapaaehtoisten tekemänä, haluaisiko vastaaja olla mukana työssä. Kolme vastasi ”kyllä”, 10 vastasi ”ei” ja 36 ”ehkä”. Yksi vastaus puuttui. Kiinnostus vapaaehtoiseen diakoniatyöhön sukupuolen mukaan jakoi naiset ja miehet siten, että ”kyllä” ja ”ehkä” -vastanneita naisia oli yhteensä 22 ja miehiä 17.

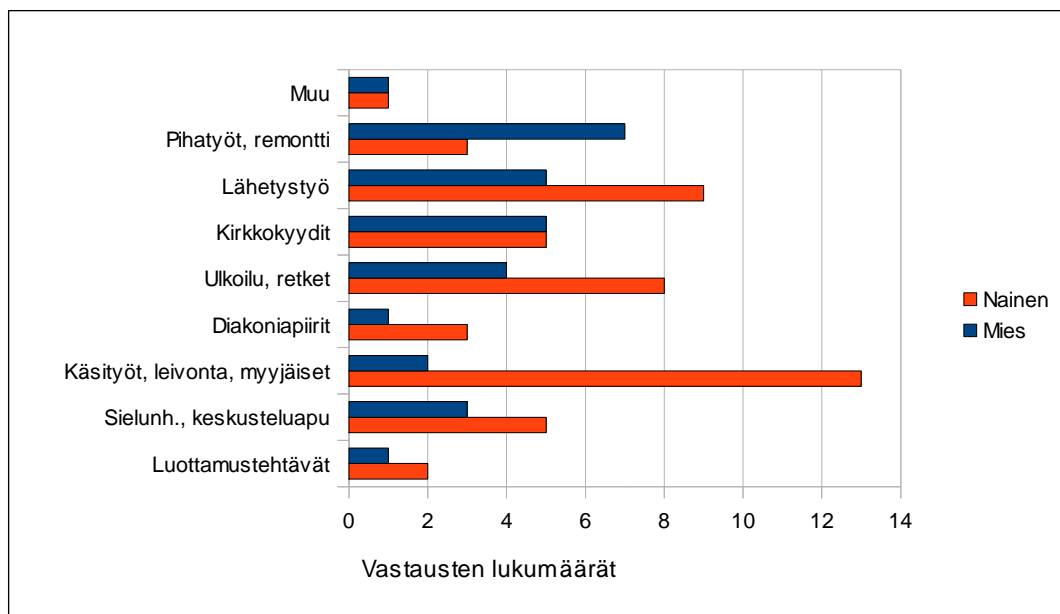
TAULUKKO 6. Kiinnostus vapaaehtoiseen diakoniatyöhön

Kiinnostusta vapaaehtoisdiakoniatyöhön pyrittiin tarkentamaan vielä pyytämällä ”kyllä”- ja ”ehkä”-vastanneita poimimaan ne työmuodot, jotka heitä voisivat kiinnostaa. Eniten kiinnostusta herätti käsityö-, leivonta- ja myyjäistoiminta (15 vastaajaa) sekä toiminta lähetystyön hyväksi (14). Ulkoilupäivät ja retkitoiminta kiinnosti 12:a vastaajaa. Myös kirkkokyytipalvelu, remonttipuna toimiminen ja sielunhoitotyö keräsivät kiinnostusta.

Miehet kiinnostuivat eniten perinteisemmistä ”miesten töistä”, kuten pihatöissä auttamisesta tai remonttipuna toimimisesta yksinäisille vanhuksille (7 vastaajaa). Lähetystyön hyväksi toimiminen (5) ja kirkkokyytipalvelussa mukana oleminen (5) olivat myös miesten mieleen. Naiset kiinnostuivat eniten käsityö-, leivonta- ja myyjäistoinnista (13). Lähetystyön hyväksi toimiminen (9) ja ulkoilu- ja retkipäivien järjestäminen (8) olivat naisvastaajien toiseksi ja kolmanneksi kiinnostavimmat työmuodot.

TAULUKKO 7. Sukupuolen mukaan kiinnostuksen kohteet vapaaehtoisdiakoniatyössä

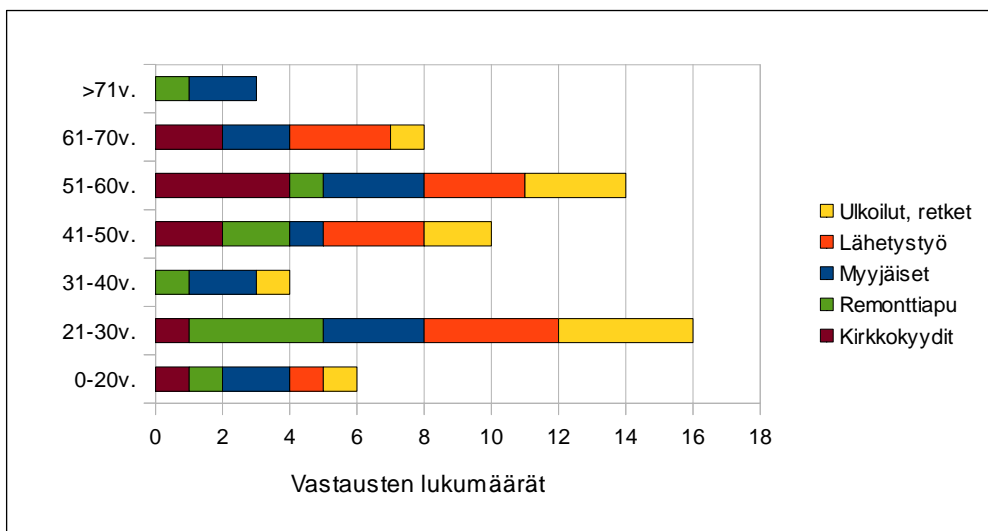
Nuoret ja nuoret aikuiset eivät kiinnostuneet juurikaan luottamustehtävistä tai sielunhoitoon ja keskusteluapuun liittyvistä työmuodoista. Ainoastaan yksi vastaaja 0–20-vuotiaiden ikäryhmästä ilmoitti kiinnostuksen luottamustehtäviin. Lisäksi kaksi muuta vastaajaa ikäryhmästä 51–60 vuotta olivat kiinnostuneita luottamustehtävistä. Sielunhoitoon liittyvät asiat kiinnostivat selvästi vanhempia ikäryhmiä. 41–50-vuotiaista kaksi ja 51–60v. ja 61–70v. ikäryhmistä molemmista kolme ilmoitti kiinnostuneensa sielunhoidosta ja muusta keskusteluavusta vapaaehtoisdiakonian työmuotoina.

Diakoniapiirit liittyen esimerkiksi työttömyyteen, ikääntymiseen, lapsiperheisiin, mielenterveyteen, liikuntaan jne. kiinnostivat yhtä vastaajaa kustakin ikäryhmästä paitsi kaikkein nuorimmasta ikäryhmästä sekä kahdesta vanhimmasta ryhmästä.

Eniten kiinnostusta herättäneet työmuodot myyjäistoiminta, lähetystyön tukeminen ja ulkoilupäivien järjestäminen keräsivät kiinnostuneita lähes kaikista ikä-

ryhmistä. Myös erityisesti miesten suosimat kirkkokyydit ja piha- ja remonttiapuna toimiminen kiinnostivat lähes kaikkia ikäryhmiä.

TAULUKKO 8. Kiinnostavimmat työmuodot ikäryhmittäin

6 TUTKIMUKSEN TARKASTELU JA JOHTOPÄÄTÖKSET

Tämän tutkimuksen johtopäätöksenä voidaan todeta, että Sakkeus-yhteisössä on tarvetta diakoniatyön palveluille. Diakoniatyön palveluja tarvitsevista viisi oli ns. aktiivikävijää jumalanpalveluksissa. Kaksi ilmoitti käyvänsä harvemmin, noin kerran kuussa. Heitä oli kaikissa ikäryhmissä, paitsi nuorissa aikuisissa (21–30v.) ja keski-ikäisissä (51–60v.).

Eniten vastaajat kokivat tarvitsevansa apua ja tukea hengelliseen elämään, sielunhoitoon ja jumalasuhteeseen liittyviin asioihin. Myös muihin psyykkiseen hyvinvointiin, kuten suruun, omaishoitajuuteen ja ihmissuhteisiin liittyvissä asioissa koettiin tarvetta palveluille. Sen sijaan taloudellisen avun tarvetta tämä tutkimus ei tuonut ilmi. Tilastollista merkitystä ei havaittu minkään taustamuuttujan suhteen. Diakoniaan liittyen auttaja haluttiin tavata joko henkilökohtaisesti tai ryhmässä (esimerkiksi vertaistukena).

Diakoniatyön perusajatuksena on vierellä kulkeminen, ”taakkojen kantaminen”. Seurakunnan koko olomuodon tulisi olla diakonialähtöinen. Sen lisäksi, että seurakuntalainen voi pyytää paimenelta rippiä, keskusteluapua tai esirukousta mieltä askarruttaviin asioihin, hänellä tulisi olla myös mahdollisuus jakaa asioita hyväksi kokemallaan tavalla. Se voi olla vaikkapa omaishoitajien tai läheisensä menettäneiden vertaistukiryhmä tai raamattupiiri, jossa saa luottamuksellisessa ilmapiirissä pohtia ja kyseenalaistaa uskoon liittyviä asioita. Papin asemasta voi henkilökohtaiseen tapaamiseen soveltua joskus paremmin joku saman elämäntilanteen läpikäynyt ihminen.

Tämän tutkimuksen innoittamana Sakkeus-yhteisöön perustettiin vuonna 2009 viisihenkinen diakoniatimi. Tiimi koostuu ihmisistä, joiden taustat liittyvät lähei-

sesti diakoniaan (esim. eläkkeelle jäänyt diakoniatyöntekijä). Tiimin tehtävänä on ideoida ja toteuttaa diakoniatyöhön liittyvää toimintaa. Tämän lisäksi Sakkeus-yhteisö kutsui ja siunasi työhönsä diakoniatyöntekijän, Helmi Yljoen. Ensimmäisiä diakoniatiiimin perustamia uusia käytäntöjä on ollut yhteydenottolomakkeen laadinta. Diakoniatyön palveluja tarvitseva henkilö voi halutessaan täyttää lyhyen yhteydenottopyynnön jumalanpalveluksessa ja paimen tai diakoniatyöntekijä ottaa häneen myöhemmin yhteyttä. Diakoniatiiimin ideoimana alkoi myös pyöriä K-60 -kerho, jossa ikäihmiset tapaavat toisiaan kerran viikossa hartauden ja yhdessäolon merkeissä.

Vaikka tässä tutkimuksessa ei tullutkaan esiin taloudellisen avun, rahan tai ruoan tarvetta, se ei silti tarkoita sitä, etteikö tätä tarvetta tulisi. Nykyajan yhteiskunta muuttuu nopeasti, työnantaja voi nopealla aikataululla irtisanoa työntekijöitään ja ihmisen taloudellinen tasapaino voi romuttua hetkessä. Tällaisiin tilanteisiin olisi hyvä varautua vaikka perustamalla pienimuotoinen ”diakoniakassa”, josta tarvittaessa löytyisi varoja auttaa lähimmäistä.

Kysyttäessä, haluaisitko olla mukana, jos Sakkeus-yhteisössä aloitettaisiin diakoniatyö vapaaehtoisten tekemänä, 3 vastaajaa vastasi heti ”kyllä”. Empivien osuus oli suuri, 36 vastasi ”ehkä”. 10 vastaajista ei halunnut olla mukana vapaaehtoisdiakoniatyössä. ”Kyllä” ja ”ehkä” -vastanneita pyydettiin valitsemaan niistä vapaaehtoisdiakoniatyön muotoja, joissa he haluaisivat olla mukana. Perinteinen diakoniatyön hyväksi tehtävä käsityö-, leivonta- ja myyjäistoiminta kiinnosti vastaajia eniten. Tässä työmuodossa haluaisi olla mukana 15 vastaajaa. Tämän tutkimuksen perusteella löytyisi vapaaehtoisia hyvin aloittamaan diakoniaan liittyvää varainkeruuta Sakkeus-yhteisössä.

Diakoniakasvatukseen liittyvät olennaisena osana lähetyskasvatus ja kansainvälinen diakonia. Lähetystyö diakoniaan liittyvänä työmuotona kiinnosti 14 vastaajaa. Sakkeus-yhteisössä kirkkokahvilla kerättävä kahvikolehti ohjataan lähetystyön tukemiseen. Tätä diakonian työmuotoa olisi syytä kehittää

monipuolisemmaksi sen saaman runsaan kiinnostuksen vuoksi.

Vastaajista 17 ilmoitti perhemuodokseen sellaisen perheen, jossa on alle 18-vuotiaita lapsia. Perhediakonian yksi ulottuvuus on retki- ja leiritoiminta. Tällaisesta ulkoilu- ja retkitoiminnasta oli kiinnostunut 12 vastaajaa. Sakkeus-yhteisössä on ollut tapana järjestää vuosittain yhteisiä retkiä ja nuorten perheiden päiviä. Tämän tutkimuksen perusteella tästä toiminnasta on hyvä pitää kiinni ja kehittää sitä edelleen. (Suomen Luther-säätiö i.a.c.)

Miesvastaajat kiinnostuivat eniten pihatöistä ja remonttiavusta esimerkiksi yksinäisille vanhuksille (7 vastaajaa). Diakoniatyö yltää aina myös seurakunnan sunnuntaisen kokoontumispaikan ulkopuolelle. Arkisten asioiden hoito käsillä tekemisen kautta voi olla jollekin avun saajalle sielunhoitoa. Kettusen tutkimuksen (2001) mukaan diakoniatyöntekijät ajattelivat aineellisen avun olevan juuri se ”matala kynnyks”, jonka kautta apua ylipäättään lähdetään hakemaan. Vastaajista 20 oli yli 61-vuotiaita. Valtaosa heistä alkaa iän lisääntymisen myötä kaivata apua omassa elinpiirissä. Lumen pudotus katolta, pihan haravointi, pienet nikkaroinnit sisätiloissa, lampun vaihdot ja muut nuoremmilta sujuvat kotiaskareet eivät suju vanhaan malliin. Vapaaehtoisdiakoniatyön kautta voitaisiin lisätä vanhusten kotona pärjäämistä merkittävästi. Tällaisiin piha- ja remonttitoihin liittyvä sosiaalinen kontakti on myös merkittävä tekijä ihmisen jaksamisessa. Sakkeus-yhteisössä voitaisiin kartoittaa tarkemmin tällaisen avun tarvetta ja pyrkiä vastaamaan siihen mahdollisuuksien mukaan, sillä tekijöitä tuntuisi löytyvän tämän tutkimuksen perusteella.

Diakoniatyön liturginen funktio saa alkunsa jo alkuseurakunnan toiminnasta. Diakonit avustivat sairaat ja heikot ehtoolliselle. Tänä päivänä tuo avustaminen voisi olla kirkkokyytipalvelua niille henkilöille, jotka eivät omin avuin pääse sunnuntaisiin messuihin. Tällaisesta diakoniatyön muodosta oli kiinnostunut 10 vastaajaa, ja tätä toimintaa ollaan ideoimassa ja kehittämässä Sakkeus-

yhteisössä. (Veikkola 2002, 117–119.)

Sielunhoitoon ja yleiseen keskusteluapuun liittyvät asiat herättivät kiinnostusta vapaaehtoisissa. Miehistä kolme ja naisista viisi ilmoitti kiinnostuksensa näitä työmuotoja kohtaan. Sakkeus-yhteisössä toimii jo esirukoustiimi, joka kokoontuu ennen jumalanpalvelusta rukoilemaan jätettyjen esirukouspyyntöjen puolesta. Henkinen ja hengellinen auttaminen vaatii lähes aina koulutusta ja ammattitaitoa. Yhteisön diakonissaksi kutsuttu Helmi Ylijoki on pitkän työkokemuksen omaava eläkkeelle jäänyt diakonissa. Tällaisia taustoja omaavia henkilöitä voisi hyödyntää sielunhoitoon liittyvien toimintamuotojen aloittamisessa enemmän kuin täysin maallikkotaustaisia seurakuntalaisia.

7 TUTKIMUKSEN EETTISYYS JA LUOTETTAVUUS

Kvantitatiivisen tutkimukseen liittyy luotettavuus ja pätevyys. Näistä käytetään termejä reliabelius ja validius. Tutkimustulosten tulisi olla aina mitattavissa uudelleen. Reliabiliteetti pyrkii siihen, että tuloksissa ei olisi sattumanvaraisia tuloksia. Validiteetilla kvantitatiivisessa tutkimuksessa tarkoitetaan tutkimusmenetelmän pätevyyttä. Ollaanko siis tällä mittarilla saatu mitattua haluttuja asioita? (Hirsjärvi ym. 2007, 226.)

Tutkimuksen validiteettia voi heikentää huono tutkimusongelmien asettelu. Tutkija ei siis laatimillaan kysymyksillä saakaan vastauksia asetettuihin ongelmiin. Lisäksi validiteettia voi heikentää kysymysten ymmärtäminen väärin. Kyselylomaketta laatiessa tulee kysymyksiä peilata koko ajan tutkimusongelmiin. Kyselytutkimuksen huonoihin puoliin kuuluvat myös epätietoisuus siitä, kuinka vakavasti vastaajat suhtautuvat tutkimukseen tai kuinka paljon heillä on tietoa tutkitavasta aiheesta (Hirsjärvi ym. 2007, 190).

Lomakkeen esitestaus vähentää väärinymmärryksen riskejä. Tässä tutkimuksessa esitestaus suoritettiin viidelle opiskelijakaverille sekä opponentille ja heiltä pyydettiin palautetta lomakkeesta. Lisäksi ohjaavat opettajat kommentoivat lomakkeen soveltuvuutta kyselyyn.

Tutkimusetiikkaan kuuluu, että tutkija noudattaa yhteisesti tiedeyhteisöissä tunnustettuja toimintatapoja. Tällaisia ovat esimerkiksi rehellisyys, huolellisuus ja tarkkuus tutkimuksen tekemisessä, tulosten esittämisessä ja arvioinnissa. Tiedonhankinnan tulee tapahtua eettisesti oikein. Vastaajia ei saa painostaa vastaamaan tai muodostamaan tiettyjä mielipiteitä, jotka vaikuttavat vastauksiin. Tutkijan on myös huomioitava aiemmat tutkimukset aiheesta ja annettava niiden

tuloksille arvoa. Plagiointi, toisen tekstin kopiointi ja esittäminen omanaan on myös vastoin tutkimusetiikkaa. Mikäli tutkimuksen kustannuksiin on osallistunut jokin yhteistyötaho, on kuluista raportoitava asiaankuuluvalla tavalla. Raportoinnissa tutkija ei saa syyllistyä tuloksien kaunisteluun tai kritiikittömään yleistämiseen. (Hirsjärvi ym. 2007, 23–27.)

Tähän tutkimukseen osallistuminen oli vapaaehtoista. Kyselylomakkeen kansilehdessä kerrottiin selkeästi, että yksittäinen vastaaja ei tule erottumaan tutkimustuloksista. Tulosten todenmukaisuuden kannalta tutkijan tuli olla tarkkana siinä vaiheessa, kun tuloksia syötettiin koneelle, koska syöttövirheet voivat oleellisesti muuttaa tuloksia.

Vastausprosentti jäi tässä tutkimuksessa aika alhaiseksi. 40,7 % messussa olleista vastasi kyselyyn kahvittelun lomassa. Vastausaktiivisuutta olisi voinut nostaa kyselytutkimuksen ennakkomarkkinointi edellisenä sunnuntaina. Tässä tutkimuksessa informoitiin seurakuntalaisia ennen jumalanpalveluksen alkua, jotta he tiesivät tutkimuksesta kahville mennessään. Myös kyselyn teettäminen kahtena sunnuntaina olisi voinut nostaa vastausprosenttia.

Tutkimuskohteeksi olisi kannattanut valita kaikki Suomen Luther-säätiön jumalanpalvelusyhteisöt. Isomman joukon tutkiminen olisi lisännyt tutkimuksen luotettavuutta ja ehkä tutkimuksella olisi saatu esiin alueellisia eroavuuksia. Samalla se olisi kuitenkin nostanut tutkimuksen kustannuksia postimaksuineen ja muine kuluineen.

8 POHDINTA

Tämän opinnäytetyön suunnittelu alkoi keväällä 2008. Tutkija oli aikaisemmassa koulutuksessaan tehnyt opinnäytetyönään produktion ja halusi nyt opiskelta-vaan tutkintoon liittyen tehdä tutkimuksen. Tutkijan henkilökohtainen kiinnostus Luther-säätiön toimintaa kohtaan innosti ottamaan yhteyttä Sakkeus-yhteisön paimeneen Markku Sumialaan ja tiedustelemaan oliko olemassa mahdollisuus tehdä yhteistyötä Porin jumalanpalvelusyhteisön kanssa. Myönteisen vastauksen saatuaan tutkija ehdotti diakoniatyön tarpeen kartoittamista opinnäytetyönä. Aiheeksi muotoutui ”Sakkeus-yhteisön diakoniatyön tarve”.

Aiheen valinnan jälkeen tutkija aloitti perehtymisen aiemmin tehtyihin tutkimuk-siin kyseisestä aiheesta. Kevään ja kesän 2008 aikana tutkija keräsi teorial tietoa aiheesta ja laati tutkimussuunnitelman sekä kyselylomakkeen. Tutkimussuunni-telma hyväksyttiin syksyllä 2008. Tutkimus teetettiin jumalanpalveluksessa 14.9.2008. Tutkijalla oli suunnitelma valmistua joulukuussa 2008, mutta uudet työt ja esikoisen syntymä viivästytti reilusti opintoja. Keväällä 2009 syötettiin ky-selyn tulokset SPSS for Windows –tilasto-ohjelmaan ja keväällä 2011 valmistui loppuraportti.

Tutkimuksen teko onnistui ihan hyvin. Vastaajilla oli rauhallinen hetki täyttää ky-sely kirkkokahvien yhteydessä. Kuitenkin huomattiin, että vielä enemmän olisi voinut kysymyksiä laatiessa pitää mielessä tutkimusongelmat ja sen, että lo-makkeen kysymyksillä saadaan haluttua tietoa. Kyselyn teettämisen jälkeen tuntui, että kysymykset olivat liian niukkoja, jotta esimerkiksi tarpeen selvittämiseen olisi saanut laaja-alaisen vastauksen. Vastausprosenttiin olisi voinut vaikuttaa positiivisesti se, että kysely olisi saatu teetettyä jonkin suuremman juhlapyhän aikaan. Tällöin jumalanpalvelukseen olisi todennäköisesti osallistunut enemmän ihmisiä ja vastaajiakin olisi saatu

enemmän. Kyselyn olisi voinut myös teettää kahtena sunnuntaina, jotta ne ketkä olivat poissa ensimmäisenä sunnuntaina, olisivat halutessaan voineet osallistua tutkimukseen jälkimmäisenä tutkimuspäivänä.

Suomen Luther-säätiötä, sen toimintaa ja jäseniä, ei ole tutkijan tietojen mukaan tutkittu. Jatkotutkimushaasteita siis löytyy. Tämän tutkimuksen pohjalta tutkijalle heräsi ainakin mielenkiinto siihen, miksi tässä tutkimuksessa ei löytynyt mm. aineellisen avun tarvetta. Esimerkiksi Kettusen (2001) tutkimuksen mukaan taloudellisen avun tarve oli kyseessä 62% diakoniatyön asiakastapaamisista. Mikä selittää, ettei Sakkeus-yhteisössä ole aineellisen avun tarvetta. Voisiko yksi syy olla se, ettei tutussa ympäristössä ole haluttu ikään kuin paljastaa taloudellisia ongelmia tutkimusta varten.

Tässä tutkimuksessa myös tutkittavien profiilit poikkesivat rajusti Kettusen tutkimusaineistosta. Siinä työttömänä oli runsaasti yli puolet vastanneista, kun taas tässä tutkimuksessa ainoastaan yksi vastaaja ilmoitti olevansa työttömänä. Perheellisiä (puoliso tai puoliso ja lapset jne.) diakoniatyön palveluja tarvitsevia oli tässä tutkimuksessa enemmän kuin yksinasuvia. Tämä on myös poikkeavuus verrattuna Kettusen tutkimustuloksiin.

Tutkimustuloksia voitaneen soveltaa kaikkiin Suomessa toimiviin jumalanpalvelusyhteisöihin. Porissa toimivan yhteisön diakonissan kollega löytyy ainakin Kouvolasta Paulus-yhteisöstä. Ainakin suuremmissa yhteisöissä tällaisen oman diakoniatyöntekijän kutsumista työhön voitaisiin harkita. Sakkeus-yhteisön diakoniatyötä käynnistettäessä tämän tutkimuksen tulokset voivat toimia pohjana, josta lähteä liikkeelle. Toiminta itsessään antaa nopeasti viitteitä siitä onko sille tarvetta, esimerkiksi ilmestyykö myyjäispöydälle leivonnaisia myytäväksi tai riittääkö kerhossa kävijöitä.

LÄHTEET

Askola, Irja 2002. Kansainvälinen vastuu. Teoksessa Helosvuori Riitta (toim.)
Diakonian käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 157-170.

Hakala, Pirjo 2002. Ihmisen kokonaisvaltainen auttaminen. Teoksessa Helos
vuori Riitta (toim.) Diakonian käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 233-266.

Harju, Aaro 2003. Yhteisellä asialla. Kansalaistoiminta ja sen haasteet. Helsinki:
Kansanvalistusseura.

Hirsjärvi, Sirkka; Remes, Pirkko & Sajavaara, Paula 2007. Tutki ja kirjoita.
Helsinki: Tammi.

Holopainen, Martti & Pulkkinen, Pekka 2002. Tilastolliset menetelmät. Helsinki:
WSOY.

Honkkila, Antero 2002. Seurakuntadiakonia. Teoksessa Helosvuori Riitta (toim.)
Diakonian käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 269-280.

Huhtinen, Pekka 2002. Tällaista tarvitaan Porissakin. Pyhäkön lamppu, Suo
men Luther-säätiön tiedostuslehti (1), 8.

Iivari, Juhani & Karjalainen, Jouko 1999. Diakonian köyhät – epävirallinen apu
perusturvan paikkaajana. Stakes, Raportteja 235. Helsinki: Stakes.

Jääskeläinen, Ilkka 2002. Diakoniatoiminnan muodot. Teoksessa Helosvuori Riitta (toim.) Diakonian käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 192-232.

Kettunen, Paavo 2001. Leipää vai läsnäoloa? Asiakkaan tarve ja diakoniatyön tekijän työnäky laman puristuksessa. Sarja A Nro. 76. Tampere: Kirkon Tutkimuskeskus.

Kopperi, Kari 2007. Miksi rakastaa lähimmäistä? Luterilaisen diakonian teologian lähtökohtia. Teoksessa Latvus Kari & Elenius Antti (toim.) Auttamisen teologia. Helsinki: Kirjapaja, 143-157.

Koskeniemi, Erkki (toim.) 1992. Uusi Testamentti lyhyesti selitettynä. Helsinki: SLEY-kirjat.

Kurikka, Päivi 1997. Osallistumisen (h)aave. Nuorten Suomi-2001-tutkimuksia nro 4. Helsinki: Suomen Kuntaliitto.

Lammi, Jari 2001. Jumalanpalvelusyhteisöt Luther-säätiön työnäkynä. Juhana Pohjolan haastattelu. Pyhäkön lamppu, Suomen Luther-säätiön tiedotus lehti (1), 3.

Mattila, Kati-Pupita 2003. Lapsidiakonian käsikirja. Helsinki: Sininauhaliitto.

Perälä, Erja 2005. Miten vastaanottotyössä köyhät astuvat tekijöiksi? Diakoniamattikorkeakoulu. Diak Etelä, Järvenpää. Diakoniatyön kehittäjäkoulu. Opinnäytetyö.

Pohjola, Juhana 2007. Markku Sumiala Porin Sakkeus-yhteisön paimeneksi.
Pyhäkön lamppu, Suomen Luther-säätiön tiedotuslehti (4), 3.

Pohjola, Juhana 2008. Mikä on Luther-säätiön tie? Pääkirjoitus. Pyhäkön lamppu, Suomen Luther-säätiön tiedotuslehti (1), 2.

Suomen Luther-säätiö i.a.a Evankeliumin tähden tarvitaan jumalanpalvelusyh-
teisöjä. Viitattu 19.03.2008. <http://www.luthersaatio.com/miksi.php>.
Tuloste tekijän hallussa.

Suomen Luther-säätiö i.a.b Jumalanpalvelukset. Viitattu 26.03.2008
<http://www.luthersaatio.com/uutiset.php>. Tuloste tekijän hallussa.

Suomen Luther-säätiö i.a.c Toiminta. Viitattu 26.3.2011.
<http://www.luthersaatio.fi/sakkeus/toiminta.html>. Tuloste tekijän hallussa.

Suomen Luther-säätiö i.a.d Työntekijät. Viitattu 26.3.2011.
<http://www.luthersaatio.fi/paasivut/tyoentekijaet.html>. Tuloste tekijän
hallussa.

Suomen Luther-säätiö i.a.e Paikkani seurakunnassa. Viitattu 30.3.2011.
<http://www.luthersaatio.fi/sakkeus/paikkani-seurakunnassa.html>. Tuloste
tekijän hallussa.

Raamattu. Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kirkolliskokouksen vuonna
1992 käyttöön ottama suomennos. Helsinki: Kirjapaja.

Pompey, Heinrich 1999. Helping and solidarity in other world religions. Teok-
sessa Kiessling Klaus (toim.) Spiritus – Lux – Caritas. Lahti, Lahden

diakonian instituutti.

Räisänen, Heikki 2007. Raamattu, varhaiskirkko ja diakonia. Teoksessa Latvus Kari & Elenius Antti (toim.) Auttamisen teologia. Helsinki: Kirjapaja, 37-51.

Veijola, Timo 2002. Diakonian juuret Raamatussa. Teoksessa Helosvuori Riitta (toim.) Diakonian käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 13-34.

Veikkola, Juhani 2002. Diakonian perustehtävä, visiot ja tavoitteet. Teoksessa Helosvuori Riitta (toim.) Diakonian käsikirja. Helsinki: Kirjapaja, 107-128.

Yeung, Anne Birgitta 2007. Diakonia ristipaineiden aallokossa? - Diakonian työnäky ja suhde hyvinvointivaltioon. Diakonian tutkimus (1), 5-25.

Ylönen, Kristiina 1993. Diakoniatyön asiakkaiden avun tarpeen syyt ja niihin vastaaminen. Kuopion Yliopisto. Sosiaalipolitiikan ja sosiaalityön koulutusohjelma. Pro gradu -työ.

KYSELY SAKKEUS-YHTEISÖN DIAKONIATYÖN TARPEESTA

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on selvittää Sakkeus-yhteisön diakoniatyön tarvetta. Tutkimus on opinnäytetyöni Diakonia-ammattikorkeakoulun sairaanhoitaja-diakonissa-opintoihin liittyen. Tutkimustulokset valmistuvat syksyn 2008 aikana.

Tässä tutkimuksessa diakoniatyöllä tarkoitetaan sellaista toimintaa ja palvelua, jolla yhteisö voisi huolehtia jäsenistään, auttaa toisiaan arjessa ja juhlassa sekä osoittaa lähimmäisrakkautta toisiaan kohtaan. Tutkimuksessa käytetään Sakkeus-yhteisö -nimeä Porissa vuonna 1234 aloittaneesta Luther-säätiön jumalanpalvelustoiminnasta.

Kaavakkeeseen vastataan nimettömänä ja tuloksista ei ilmene analyysin jälkeen yksittäisen henkilön vastaukset.

TAUSTAMUUTTUJAT

Rengasta sopivan vaihtoehdon numero

1. Sukupuoli 1 = nainen
 2 = mies
2. Ikä 1 = 0-20v. 5 = 51-60v.
 2 = 21-30v. 6 = 61-70v.
 3 = 31-40v. 7 = 70v. tai vanhempi
 4 = 41-50v.
3. Siviilisääty 1 = naimaton
 2 = naimisissa
 3 = avoliitossa
 4 = eronnut
 5 = leski
4. Elämäntilanne 1 = opiskelija
 2 = työssä
 3 = työtön
 4 = eläkkeellä
 5 = kotiäitinä/-isänä
 6 = muu, mikä_____
5. Asutko 1 = yksin
 2 = puolison kanssa
 3 = puolison ja lasten kanssa
 4 = muuten, miten_____
6. Kuinka monta alle 18-vuotiasta lasta perheessäsi on?
- 1 = 1-2
- 2 = 3-4

3 = 5 tai enemmän

4 = perheessäni ei ole alle 18-vuotiaita lapsia

OSALLISTUMINEN SAKKEUS-YHTEISÖN JUMALANPALVELUKSIIN

7. Kuinka kauan olet käynyt Sakkeus-yhteisön jumalanpalveluksissa?

1 = 0-1v.

2 = 2-3v.

3 = 4-5v.

4 = yli 6v.

8. Kuinka usein käyt Sakkeus-yhteisön jumalanpalveluksissa?

1 = viikoittain

2 = joka toinen viikko

3 = kerran kuukaudessa

4 = vähemmän kuin kerran kuukaudessa

DIAKONIAPALVELUJEN KÄYTTÄMINEN

9. Oletko käyttänyt kotiseurakuntasi diakoniatyön palveluja? (kotiseurakunnalla tarkoitetaan sitä seurakuntaa, jonka jäsen olet, esim. Keski-Pori, Ahlainen jne.)

1 = kyllä, viikoittain

2 = kyllä, muutaman kerran kuukaudessa

3 = kyllä, muutaman kerran vuodessa

4 = en ole käyttänyt

10. Jos vastasit kyllä, mihin asioihin liittyen olet hakenut apua diakoniatyöntekijältä? Voit valita useamman vaihtoehdon. Jos vastasit ei, siirry kysymykseen 12.

1 = hengellinen elämä, jumalasuhde, sielunhoito

2 = terveys ja fyysinen sairaus

3 = lääkehoito, verenpaineen mittaus

4 = mielenterveysongelmat

5 = yleinen keskusteluapu

6 = taloudellinen apu rahana

7 = taloudellinen apu ruokana

8 = muu taloudellinen apu (esim. huonekaluja, vaatteita)

9 = työhön/työttömyyteen liittyvät asiat

10 = yksinäisyys, suru

11 = ihmissuhdeasiat

12 = omaisen hoitoon liittyvät asiat

13 = väkivallan uhriksi joutuminen

14 = muuta, mitä _____

11. Luettele järjestyksessä edellisen kysymyksen kolme tärkeintä asiaa, joihin olet hakenut apua. Merkitse vastaus vaihtoehdon numerolla. (esim. tärkein syy on työttömyys, merkitse 9.)

1. tärkein _____

2. tärkein _____

3. tärkein _____

12. Onko elämäntilanteesi tällä hetkellä sellainen, että koet tarvitsevasi diakoniatyön palveluja?

1 = kyllä

2 = ei

13. Jos vastasit kyllä, mihin asioihin liittyen koet tarvitsevasi diakoniatyön palveluja? Jos vastasit ei, siirry kysymykseen 15.

1 = hengellinen elämä, jumalasuhde, sielunhoito

2 = terveys ja fyysinen sairaus

3 = lääkehoito, verenpaineen mittaust

4 = mielenterveysongelmat

5 = yleinen keskusteluapu

6 = taloudellinen apu rahana

7 = taloudellinen apu ruokana

8 = muu taloudellinen apu (esim. huonekaluja, vaatteita)

9 = työhön/työttömyyteen liittyvät asiat

10 = yksinäisyys, suru

11 = ihmissuhdeasiat

12 = omaisen hoitoon liittyvät asiat

13 = väkivallan uhriksi joutuminen

14 = muuta, mitä _____

14. Haluaisitko tavata diakoniaan liittyen auttajan

1 = henkilökohtaisesti

2 = ryhmässä (esim. vertaistuki)

3 = muuten, miten _____

TOIMIMINEN VAPAAEHTOISENA DIAKONIAITYÖSSÄ

15. Oletko mukana kotiseurakuntasi vapaaehtoisdiakoniaityössä?

1 = kyllä

2 = en

16. Jos vastasit kyllä, miten olet mukana? Jos vastasit ei, siirry kysymykseen 17.

1 = luottamustehtävissä

2 = myyjäistoiminnassa

3 = diakoniapiireissä/-ryhmissä

4 = leireillä avustajana

5 = muussa vapaaehtoistoiminnassa,

miten _____

17. Jos Sakkeus-yhteisössä aloitettaisiin diakoniaityö vapaaehtoisten tekemänä, haluaisitko toimia mukana työssä?

1 = kyllä

2 = en

18. Jos vastasit kyllä, millaisessa työssä haluaisit olla mukana? (esimerkkejä toiminnasta)

1 = luottamustehtävissä (esim. ”diakoniatiimi”)

2 = sielunhoidossa, keskusteluapuna

3 = käsityö-, leivonta-, myyjäistoiminnassa

4 = diakoniapiireissä (esim. liittyen työttömyyteen, ikääntymiseen,
lapsiperheisiin, mielenterveyteen, liikuntaan, jne.)

5 = järjestämässä ulkoilu- ja retkipäiviä

6 = kirkkokyytipalvelussa

7 = toiminnassa lähetystyön hyväksi

8 = pihatöissä, remonttiapuna esim. yksinäisille vanhuksille

9 = muussa vapaaehtoistoiminnassa,

miten_____

KIITOS VASTAUKSISTASI!